

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.702.759/2024/14.
A felperes:	GE Healthcare Magyarország Kft. (1138 Budapest, Bence utca 3.)
A felperes képviselője:	Nyíri Ügyvédi Iroda - dr. Nyíri Csaba ügyvéd (1126 Budapest, Kiss János altábornagy u. 11. fszt. 1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos
Alperesi érdekelt:	Siemens Healthcare Kft. (1143 Budapest, Gizella út 51-57.)
Alperesi érdekelt képviselője:	dr. Várady Szilvia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.278/25/2024. iktatószámú közigazgatási végzés megtámadása

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20 000 (húszezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhatóság Illetékbevételi számlájára 30 000 (harmincezer) forint kereseti illetéket.

A Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

A Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság, mint központi beszerző szervezet Dinamikus Beszerzési Rendszer (a továbbiakban: DBR) létrehozása érdekében meghívásos közbeszerzési eljárást indított „Képkalkoló diagnosztikai eszközök – 2021” árubeszerzés tárgyában a 2021. július 13-án feladott részvételi felhívással. A hirdetmény 2021. július 16-án került közzétételre. A közbeszerzési eljárás eredményeképpen 2023. szeptember 21-én „CT diagnosztikai eszközök” tárgyban megkötésre került a keretmegállapodás a Humantech Solution Zrt.-vel, a Variotrade Kft.-vel, a felperessel, a BLUEMED Plusz Kft.-vel és az alperesi érdekelttel. Az Országos Kórházi Főigazgatóság, mint perben nem álló ajánlatkérő (a továbbiakban: ajánlatkérő) a keretmegállapodásos eljárásban a verseny újraindítására vonatkozó ajánlattételi felhívást küldött az ajánlattevőknek „CT beszerzése az Országos

Kórházi Főigazgatóság által fenntartott intézmények részére” elnevezéssel 2024. január 5. napján, amelynek tárgya: CT készülék beszerzése volt 13 felsorolt kórház részére meghatározott értékben, az ajánlatok benyújthatók voltak valamennyi részre.

- [3] Az ajánlatkérő 2024. január 29-én megtartotta az ajánlatok bontását, melynek során ismertette, hogy a felperesen kívül a BLUEMED Plusz Kft., a Variotrade Kft., az alperesi érdekelt és a Humantech Solution Zrt. nyújtottak be ajánlatot. Az ajánlatkérő három alkalommal hívta fel az ajánlattevőket hiánypótlásra, majd megküldte 2024. április 24. napján az összegezést részükre. A felperes nem lett nyertes és egyetlen rész kivételével (4 rész) nem lett a nyertest követő ajánlattevő. A felperes ezt követően 2024. április 29-én, 2024. május 2-án és május 3-án is előzetes vitarendezés iránti kérelmet terjesztett elő valamennyi rész tekintetében melyeket az ajánlatkérő elutasított.
- [4] A felperes a 2022. május 6. napján benyújtott és május 21-én hiánypótolta jogorvoslati kérelmében 3 kérelmi elemet terjesztett elő. A 1. kérelmi elem tekintetében azt sérelmezte, hogy az ajánlatkérő a műszaki leírás meghatározásakor megsértette a Kbt. 58. § (2) - (3) bekezdését. A 2. kérelmi elem tekintetében azt kifogásolta, hogy álláspontja szerint az ajánlatkérő által meghatározott műszaki leírás a közbeszerzési eljárás 1., 3., 6-7., 9-11. és 13. részében sérti a Kbt. 50. § (4) bekezdését. A 3. kérelmi elem tekintetében kifejtette, hogy a közbeszerzési eljárás 1., 3., 6-7., 9-11., és 13. részében az ajánlatkérő megsértette a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-ára, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezésekre tekintettel a Kbt. 36. § (2) bekezdését, mivel álláspontja szerint a közbeszerzési eljárás 1., 3., 6-7., 10-11. és 13. részeiben a BLUEMED Plusz Kft. és az alperesi érdekelt ajánlattevők a Tpv. rendelkezéseit sértő magatartást tanúsítottak figyelemmel arra, hogy ezen részek azonos műszaki tartalmára jelentős eltérést eredményező árképzést alkalmaztak. Vélelmezhetően ezt abból a célból tették, hogy felosszák egymás közt az egyes részek elnyerésének lehetőségét. Álláspontja szerint, az ajánlatkérő felelőssége és kötelezettsége a Kbt. 36.§ (2) bekezdésében foglaltak teljesülésének biztosítása.
- [5] Az alperes a keresettel támadott D.278/25/24. számú végzésével a felperes jogorvoslati kérelmére indult eljárást megszüntette. Döntésének indokolásában rögzítette, hogy az alperes az eljárásjogi kérdések vizsgálatát a kérelem benyújtásának időpontjában 2024. május 6. napján hatályos rendelkezések alapján vizsgálta.
- [6] Az 1. és a 2. kérelmi elem tekintetében a Kbt. 148. § (1), (3), (5), (7)-(8) és (10) bekezdésében foglaltakra figyelemmel megállapította, hogy azok elkészen kerültek előterjesztésre, míg a 3. kérelmi elemre vonatkozó kérelem tartalma alapján azt rögzítette, hogy az nem az összegezésben ismertett ajánlattevők érvénytelenségének a megállapítására irányult. Hivatkozott az Európai Parlament és Tanács 2007/66/EK Irányelv 1. cikkének 3. pontjára, a Kbt. 148. § (2) bekezdésére, valamint az Európai Unió Bíróságának C-230/02. számú és C-249/01. számú döntéseire, a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.284/2021/12. számú ítéletére, valamint a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. és Kf.III.37.383/2019/5. számú ítéleteiben foglaltakra. Kiemelte, hogy az alperes és a bíróságok egységes és következetes gyakorlata szerint a jogorvoslati kérelem előterjesztésének törvényi feltételeként meghatározott jog vagy jogos

érdeksérelem közvetlenül kell, hogy felmerüljön az adott közbeszerzési eljárás során. A Kbt. kógens szabályozásában, a 148. § (2) bekezdésben deklarálja a jogorvoslati kérelem benyújtására jogosultak körét külön nevesítve az ajánlattevőt. A Kbt. jogorvoslati eljárásra vonatkozó szabályozása az Európai Unió Irányelvekkel összhangban került megalkotásra. Alapvető követelmény, hogy a közbeszerzési eljárások résztvevői számára biztosított legyen a jogorvoslat lehetősége. A Kbt. indokolása ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a jog vagy jogos érdek sértésének, veszélyeztetésének kellően közvetlennek kell lennie ahhoz, hogy a kérelem benyújtásának jogát megalapozza. Csak azok nyújthatnak be jogorvoslati kérelmet, akiknek jog- vagy érdekséreleme közvetlenül kimutatható a vitatott közbeszerzési eljárással összefüggésben.

- [7] Az alperesnek azt kellett megvizsgálnia, hogy a felperes olyan ajánlattevő-e, akinek közvetlen jogos érdeke fűződik az általa megjelölt jogsértés megállapításához. Az iratok áttekintése alapján megállapította, hogy a felperes vonatkozásában a közvetlen érdeksérelem akkor valósulna meg, ha a felperes a jogorvoslati eljárás sikeressége esetén szerződéskötési pozícióba kerülne, azaz a jogorvoslat célja, hogy az adott eljárásban az ajánlatkérő vele kösse meg a közbeszerzés eredményeként a szerződést. Jelen esetben megállapítható, hogy a felperes által vélelmezett ajánlatkérői elmulasztott eljárási cselekménnyel a felperes nem kerül kedvezőbb helyzetbe, az ő eljárási pozíciója változatlan marad, hiszen a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti eljárási cselekmény alkalmazásával az ajánlattevők helyzete nem változna, így az nincs hatással a közbeszerzési eljárás eredményére. Megállapította, hogy a felperes a 3. kérelmi elem kapcsán nem rendelkezik ügyfélképeséssel, így ezen kérelmi elemet érdemben ez okból nem vizsgálta. Megjegyezte, hogy az a tény, hogy a felperes jelen eljárásban nem rendelkezik ügyfélképeséssel, nem akadályozza őt abban, hogy igényérvényesítését más úton gyakorolja.
- [8] Minderre tekintettel a felperes által indított jogorvoslati eljárást a Kbt. 145. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel valamennyi kérelmi elem tekintetében megszüntette.

A felperes keresete, az alperes védirata, az alperesi érdekelt nyilatkozata

- [9] A határozat megtámadása iránt előterjesztett keresetében a felperes kizárólag a 3. kérelmi elem tekintetében az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Előadta, hogy ügyfélképesége megállapítható, alperes jogszabálysértő módon nem alkalmazta a Kbt. 158. § (3) bekezdését. Amennyiben ugyanis a Közbeszerzési Döntőbizottság megsemmisítette volna az ajánlatkérő döntését és felhívta volna az ajánlatkérőt a Kbt. 36. § (2) bekezdésének alkalmazására, a Gazdasági Versenyhivatal eljárásának eredményétől függően az érintett ajánlattevők kizárása is megvalósulhatna a jövőre nézve is, ami közvetlenül érinti a felperesi érdekeket.
- [10] Kifejtette, hogy a felperesnek 2025. szeptember 20. napjáig valamennyi a keretmegállapodás 2. része szerinti megindított közbeszerzési eljárásban ajánlattételi kötelezettsége van, így a felperes jogát vagy jogos érdekét sérti vagy veszélyezteti minden a keretmegállapodás terhére megvalósított beszerzés vonatkozásában előálló és a Kbt. rendelkezéseibe ütköző tevékenység vagy mulasztás, hiszen azok megfelelő szankcionálása esetén kedvezőbb versenyhelyzetbe

kerül. Az alperes jogszabálysértő módon követeli meg felperestől mint a közbeszerzési eljárás ajánlattevőjétől a jogorvoslati kérelemben állított jogsértéssel kapcsolatos jog, jogos érdeksérelem igazolását, a Kbt. 148. § (2) bekezdésének nyelvtani értelmezése ugyanis egyértelműen arra vezet, hogy a jog, jogos érdek sérelme mint az ügyfélképesség feltétele kizárólag az egyéb érdekelt esetében irányadó, mivel a norma első „vagy” szó előtti részében felsorolt szereplőket alanyi jogon automatikusan illeti meg az ügyfélképesség. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.487/2017/3. számú ítéletére.

- [11] Kiemelte, hogy a kialakult bírói gyakorlat úgy foglalt állást, hogy az ügyfélképességhez az szükséges, hogy az ajánlattevőnek a szerződés elnyeréséhez fűződő érdekét és a vélt jogsértéssel okozott érdeksérelmet kell bizonyítania. A jogszabály, illetve a bírói gyakorlat nem követeli meg, hogy az állított jogsérelem következtében a felperes mindenképpen nyertes ajánlattevővé váljon, minden más esetben pedig elzárja az ajánlattevők eljárásindító szerepét.
- [12] Az alperesnek észlelnie kellett volna a jogsértést és jeleznie kellett volna azt a Gazdasági Versenyhivatalnak. Alperes jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget, a határozatban foglaltakkal ellentétben nem lehet a felperesi igényérvényesítési lehetőségre hivatkoznia, hanem magában a határozatban kellett volna megjelölnie azt, hogy alperes jogszabálysértést nem észlelt, amire amúgy nem is rendelkezik jogosultsággal, mivel ezzel más szerv jogkörét vonná el. Így kizárólag akként dönthetett volna, hogy jogszabályban foglalt kötelezettségének eleget téve jelzéssel él a Gazdasági Versenyhivatal felé. Erre figyelemmel a támadott alperesi határozat nem teljesskörű.
- [13] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte a határozatban hivatkozott indokok alapján. Kiemelte, hogy az alperes a Kbt. 36. § (2) bekezdésére vonatkozó jogorvoslati kérelmet arra tekintettel nem vizsgálta érdemben, mivel ezen kérdés vizsgálata eljárási okból nem lehetséges, ennek indokait az alperes a végzésében rögzítette, mely döntését továbbra is fenntartja. Az alperes eljárásjogi vizsgálata során nem észlelt olyan feltételezett jogsértést, ami a Kbt. 158. § (3) bekezdése szerinti kötelezettséget eredményezne számára.
- [14] Az alperesi érdekelt nyilatkozatában az alperes álláspontjához csatlakozva kiemelte, hogy senkivel sem kötött semmiféle versenykorlátozó megállapodást, illetve nem tanúsított semmiféle összehangolt magatartást a kérdéses ajánlattétel során és kapcsán. Így az is magától értetődő, hogy semmilyen bizonyíték nem merült fel vele szemben, mely akárcsak közvetetten is jogsértésre utalna. Így az ajánlatkérő nem sértette meg a Kbt. 36. § (2) bekezdését és a 62. § (1) bekezdés o) pontját, amikor a felperes megalapozatlan vádaskodására nem tett további lépéseket, így azt az alperes nem is vizsgálhatta.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [15] A felperes keresete nem alapos.
- [16] A Fővárosi Törvényszék a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (3) bekezdés a) pontja szerinti közigazgatási jogvitát a Kp. 124. § (2) bekezdés c) pontja alapján az egyszerűsített per szabályai szerint az (5) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A végzés jogszerűségét - a Kbt. eltérő rendelkezései hiányában - a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta, figyelemmel a Kp. 85. § (2) bekezdésében foglaltakra. A bíróság az ítélet tényállását a közigazgatási eljárás iratai, a felek perbeli nyilatkozatai és a per iratai alapján állapította meg.

- [17] A felperes keresetében kizárólag az alperes végzésének a 3. kérelmi elemmel összefüggésben hozott eljárást megszüntető rendelkezését támadta. Ez okból az ügyfélképesség fennálltát, valamint a Kbt. 158. § (3) bekezdésének sérelmét kellett a kereseti érvek mentén vizsgálni.
- [18] Az Ákr. 10. § (1) bekezdése értelmében ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak.
- [19] Az alperes eljárása a Kbt. 148. § (1) bekezdése értelmében kérelemre vagy hivatalból indul. A Kbt. 148. § (2) bekezdése szerint kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az ajánlattevő, közös ajánlattétel esetén bármelyik ajánlattevő, a részvételre jelentkező, közös részvételi jelentkezés esetén bármelyik részvételre jelentkező vagy az egyéb érdekelt, akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti.
- [20] A törvény rendelkezései a jelenleg hatályos 2007/66/EK irányelv (a továbbiakban: Jogorvoslati Irányelv) előírásaival harmonizált rendelkezések. Az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazott azon követelményre figyelemmel, hogy a jogszabályok szövegét azok alkalmazása során elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, a jogalkotói cél megismeréséhez a törvény indokolása szolgálhat alapul. A Kbt. indokolása szerint: [...], „Az uniós jogorvoslati irányelvek értelmében a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a jogorvoslati rendszer valamennyi olyan személy számára elérhető legyen, akinek érdekében áll (állt) valamely szerződés elnyerése, és akinek jogát, vagy jogos érdekét az állítólagos jogsértés sérti vagy veszélyezteti. A jogorvoslatra jogosultak között nem lehet hátrányos megkülönböztetést tenni, sem anyagi jogi, sem eljárásjogi alapon. (...) A törvény - a hatályos szabályozáshoz hasonlóan, és a jogharmonizációs követelményekkel is összhangban - a jogalanyok széles köre részére teszi lehetővé az eljárás kérelemmel történő megindítását: a közbeszerzési eljárás felein (ajánlatkérő, ajánlattevő, részvételre jelentkező) kívül bármely egyéb érdekelt kérelmet nyújthat be, akinek jogát vagy jogos érdekét a törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti. (...) A jog- vagy érdeksértésének, vagy veszélyeztetésének azonban a bírói gyakorlat alapján kellően közvetlennek kell lennie ahhoz, hogy a kérelem benyújtásának jogát megalapozza. Csak azok a személyek nyújthatnak be jogorvoslati kérelmet, akiknek jog- vagy érdeksérelme közvetlenül kimutatható a vitatott közbeszerzéssel összefüggésben.[...]”
- [21] A közbeszerzési jog területén az ajánlatkérő döntései elleni jogorvoslati jog gyakorlásának korlátait uniós jogforrások és a Kbt. szabályozási kerete határozza meg. A jogorvoslati kérelmet benyújtó fél ügyfélképességének vizsgálata a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásának előfeltétele, az uniós jog által harmonizált jogterületre figyelemmel kötelezően és közvetlenül érvényesülő Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított jogorvoslatihoz való alapjog gyakorlásának korlátozását jelenti, mely az Alapjogi Charta 52. cikkében foglalt szükségesség és arányosság elve tiszteletben tartása mellett alkalmazható, miszerint a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor kerülhet sor, ha az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

- [22] A Jogorvoslati Irányelv 1. cikk (3) bekezdése alapján a tagállamok biztosítják, hogy az általuk megállapítandó részletes szabályok szerint legalább azon személyeknek álljon jogorvoslati eljárás a rendelkezésére, akiknek érdekében áll vagy állt egy adott szerződés elnyerése, és akiknek az állítólagos jogsértés érdeksérelmet okozott vagy ennek kockázata fennáll. A Kbt. 148. § (2) bekezdés első monda szerint kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az ajánlattevő, közös ajánlattétel esetén bármelyik ajánlattevő, a részvételre jelentkező, közös részvételi jelentkezés esetén bármelyik részvételre jelentkező vagy az egyéb érdekelt, akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti.
- [23] Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) irányadó joggyakorlata szerint a jelen ügyben az uniós irányelv közvetlen alkalmazhatóságának feltételei nem teljesülnek, mivel az irányelv csak abban az esetben bír közvetlen hatállyal és alkalmazhatósággal, ha – amellett, hogy tartalmuk kellően világos és feltétel nélküli – az átültetése nem, vagy nem megfelelően történt meg, mely a perbeli esetben nem merült fel. Ugyanakkor az Európai Unióról szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 4. cikke értelmében a jogalkalmazónak – azaz az alperesnek és a bíróságnak egyaránt – a nemzeti jogszabályt a Jogorvoslati Irányelv rendelkezéseivel és az EUB joggyakorlatával összhangban kell értelmeznie.
- [24] Az EUB a C-333/18. számú Lombardi Srl ügyben, 2019. szeptember 5. napján kelt ítéletében elismerte, hogy a harmadik helyre rangsorolt és az alapkeresetet benyújtó ajánlattevőnek jogos érdeke fűződik a nyertes és a második helyre rangsorolt ajánlattevő ajánlatának kizárásához, mivel nem zárható ki, hogy – még ha ajánlata szabálytalan is – az ajánlatkérő szerv egy másik szabályos ajánlat kiválasztásának lehetetlenségét állapíthatja meg, és ezt követően új eljárást bonyolít le. Ugyanis, ha az elutasított ajánlattevő keresetét megalapozottnak ítélik, az ajánlatkérő szerv az eljárás megszüntetése és új odaítélési eljárás megindítása mellett dönthet azzal az indokkal, hogy a fennmaradó szabályos ajánlatok nem felelnek meg kellően az ajánlatkérő szerv által támasztott elvárásoknak. Az alapkereset elfogadhatósága nem függhet attól a feltételtől sem, hogy az említett ajánlattevő bizonyítsa, hogy az ajánlatkérőnek újra meg kell ismételnie a közbeszerzési eljárást. Az ilyen lehetőség fennállását e tekintetben elegendőnek kell tekinteni. Emlékeztetett továbbá a tagállamok eljárási autonómiájának elvével kapcsolatban, hogy ezen elv semmi esetre sem igazolhatja a belső jog azon rendelkezéseit, amelyek gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehezzé teszik az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (C-333/18. számú 2019. szeptember 5-i Lombardi Srl ítélet 27-29. és 33. pontok).
- [25] A Kúria joggyakorlata az uniós jogból eredő követelményekkel összhangban Kf.III.37.835/2019/4. számú ítéletének [25]-[27] pontjaiban lefektette, hogy „a jogorvoslati kérelmet előterjesztő ajánlattevő esetében is vizsgálni kell, hogy az általa állított jogsértés közvetlenül sérti-e vagy veszélyezteti-e jogát vagy jogos érdekét. Minden ajánlattevő érdeke, hogy az ajánlatkérő az ajánlatokat jogszerűen bírálja el, ez az általános elvárás azonban még nem teremti meg a közvetlenül kimutatható jog- vagy érdeksérelmet a közbeszerzési eljárással kapcsolatban. Nem alapozza meg a kérelmezői státuszt, ha – figyelemmel az Irányelvben foglaltakra is – az ajánlattevő a jogsértés megállapítása esetén sem kerül kedvezőbb helyzetbe. Az eljárás eredménytelensége esetére feltételezett újabb közbeszerzési eljárás megindítása egy olyan jövőbeni, bizonytalan szempont, amely nem igazolja, hogy a jogsértés megállapítása az ajánlattevő jogi helyzetét pozitívan befolyásolná. Márpedig jogorvoslati kérelmet csak az terjeszthet elő, akinek a jogorvoslati kérelemmel elérni kívánt cél teljesülése esetén, azaz a jogszabályoknak megfelelő elbírálás esetén reális esélye lenne az adott közbeszerzési szerződés elnyerésére.” A Kf.III.37.383/2019/5. számú ítélet [47] pontjában utalt arra, hogy „az ajánlattevő egyébíránt különböző eljárási szituációkban lehet

jogorvoslatot kezdeményező. Ilyen például amikor az egyébként érvényes ajánlatot tevő, de nem nyertes ajánlattevő támadja az ajánlatkérői döntést (a nyertes pályázó ajánlatát). Ez leggyakrabban a második helyezett ajánlattevő eljárás indítását jelenti.”

- [26] A jogorvoslati kérelem előterjesztésének törvényi feltételeként meghatározott jog- vagy jogos érdeksérelemnek a felperes vonatkozásában közvetlenül kell fennállnia az adott közbeszerzési eljárással összefüggésben, arra a jogsértésre nézve, melyet a kérelmet előterjesztő a jogorvoslati eljárásban a vizsgálat tárgyává tett. Ez jelen esetben az ajánlatkérői jelzés elmulasztása volt. A bíróság az alperessel egyezően megállapította, hogy a Kúria fent hivatkozott joggyakorlatára is figyelemmel az ajánlattevők esetében is szükséges az ügyfélképeség vizsgálata annak meghatározásához, hogy a jogorvoslatot előterjesztő ajánlattevő közvetlen jogát vagy a jogos érdekét az általa hivatkozott érdeksérelem közvetlenül érinti-e. Így nem foghatott helyt a felperes arra való hivatkozása, hogy ajánlattevőként az ügyfélképeség automatikusan megilletné a jogorvoslati eljárásban. A Kbt. 148. § (2) bekezdéséből nem következik az a felperesi jogértelmezés, hogy az ajánlattevőt pusztán e minősége alapján közvetlen jog- vagy érdeksérelem hiányában is megilleti a jogorvoslati kérelem előterjesztésének lehetősége. Ez annál inkább hibás feltevés, mert a Kbt. 148. § (2) bekezdésének ekkénti értelmezése eredményeként a jogorvoslati jog olyan szélessé és parttalanná válna, hogy olyan szereplők is az alperes jogorvoslati eljárását kezdeményezhetnék, akiknek a közbeszerzési eljárással összefüggésben semmilyen közvetlen jogi érdekük, jogsérelmük nem merül fel. Mindez pedig a közbeszerzési eljárások indokolatlan elhúzódásához vezethetne elletétben a Kbt. 2. § (3) bekezdésében meghatározott jóhiszeműség és tisztesség követelményének, a joggal való visszaélés tilalmának alapelvei rendelkezéseivel, sértve a Kbt. 2. § (4) bekezdése szerinti hatékonyság elvét is.
- [27] A Kbt. 36. § (2) bekezdése szerint amennyiben az ajánlatkérő az adott közbeszerzési eljárás során a Tpv. 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezések nyilvánvaló megsértését észleli vagy azt alapos okkal feltételezi, köteles azt - a Tpv. bejelentésre vagy panaszra vonatkozó szabályai szerint - jelezni a Gazdasági Versenyhivatalnak.
- [28] A kapcsolódó joggyakorlat értelmében: [...]”A közbeszerzési eljárások célja a közpénzek leggazdaságosabb és leghatékonyabb felhasználása, így a versenykorlátozó megállapodások feltárása kiemelt jelentőségű (Petró Szilvia: A közbeszerzési kartellek megítélése a hazai versenyjogi és közbeszerzési szabályozás tükrében. Közbeszerzési Szemle, 2014/3. sz., 37–46. o.). Ennek érdekében a Kbt. 36. § (2) bekezdése a korábbi szabályozáshoz hasonlóan arra kötelezi az ajánlatkérőt, hogy versenykorlátozó megállapodás észlelése vagy feltételezése esetén jelezze azt a Gazdasági Versenyhivatal felé.”[...] (Dezső Attila szerk., Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényhez, 2016.)
- [29] A jogszabály fenti szövegéből és a bírósági joggyakorlatból is következően a Kbt. 36. § (2) bekezdése alapján a felperes értelmezésével ellentétben az ajánlatkérő a Tpv. 11. §-ának vagy az EUMSZ 101. cikkének esetleges megsértésére vonatkozó észlelés esetén él jelzéssel a Gazdasági Versenyhivatal felé. Amennyiben a közbeszerzési eljárása során e körben gyanú nem merül fel, ilyen jelzési kötelezettsége nincsen.
- [30] Osztotta a bíróság az alperes álláspontját abban a tekintetben, hogy önmagában a Kbt. 36. § (2) bekezdése esetleges megsértésének a felperes általi felvetése, a közvetlen jog- vagy érdeksérelem lehetőségét nem alapozza meg számára, mivel nem teremt a felperes által előadottakkal szemben olyan közvetlen jogi helyzetet, amely a Kúria fent kifejtett és hivatkozott ítélete értelmében összhangban az EUB gyakorlatával, az ajánlatok elbírálása

tekintetében őt előnyösebb helyzetbe juttatná. A Kbt. 36. § (2) bekezdése ugyanis csupán egy adminisztratív kötelezettséget ró az ajánlatkérő terhére, melynek teljesítéséhez/nem teljesítéséhez további az ajánlatok érvényességét a közbeszerzési eljárás eredményességét befolyásoló következmény a felperes által hivatkozottakkal szemben közvetlenül nem fűződik. A Tpv. 11. §-ának vagy az EUMSZ 101. cikkének feltételezett megsértése és az ehhez kapcsolódó a Gazdasági Versenyhivatal eljárását indukáló értesítési kötelezettség az ajánlatok tekintetében a felperes által kifejtettekkel szemben nem eredményezi az érintetteknek a közbeszerzési eljárásból való automatikus kizárást, kizárólag abban az esetben, ha a jelzés alapján a Gazdasági Versenyhivatal eljárást indít és annak végeredményeként jogsértést állapít meg. Azonban a Gazdasági Versenyhivatal esetleges eljárásának jelentős bizonytalanságot magában hordozó eshetőséges eredménye olyan távoli, jövőbeni, bizonytalan körülmény, amely a közvetlen érdeksérelem fennálltát nem teremti meg figyelemmel a Kúria Kf.III.835/2019/4. számú ítéletében foglaltakra is.

- [31] Az, hogy a Gazdasági Versenyhivatal eljárása okán az érintett ajánlattevők a jövőre nézve a közbeszerzési eljárásokból kizárásra kerülhetnek, ezzel pedig a felperes versenyhelyzete javulhat a közbeszerzés eljárások piacán, olyan távol és esetlegesen bekövetkező előny, amely a közvetlen jog érdek fennálltát semmiképpen sem alapozhatja meg.
- [32] A Kbt. 158. § (3) bekezdése szerint, ha a Közbeszerzési Döntőbizottság az eljárás során más jogszabály megsértésére utaló körülményt észlel, köteles azt jelezni a hatáskörrel rendelkező szervnek, így különösen a nyomozó hatóságnak, az ügyészségnek, az Állami Számvevőszéknek, a kormányzati ellenőrzési szervnek vagy a Gazdasági Versenyhivatalnak.
- [33] A Kbt. 158.§ (3) bekezdése az (1) bekezdéssel együttesen értelmezendő. Egységes a bírói gyakorlat abban (Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.612/2011/3. számú, 3.Kf.27.170/2006/4.; 3.Kf.27.266/2005/11.; 4.Kf.27.250/2007/5.; 3.Kf.27.282/2007/5. és 3.Kf.27.280/2011/4., 4.Kf.27.619/2011/5. valamint Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.430/2006. számú ítélete), hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalbóli eljárása nem kényszeríthető ki, minden esetben az alperes egyedi mérlegelésén alapuló döntésének eredménye, hogy a jogorvoslati eljárást további jogsértés fennálltára figyelemmel hivatalból kiterjeszti-e. Ezzel összhangban értelmezendő a Kbt. 158.§ (3) bekezdése is, mely alapján a felperes által hivatkozottakkal ellentétben az alperesnek eljárása során akkor kell a hatáskörrel rendelkező szervek felé jelzéssel élnie, ha jogszabálysértésre utaló körülményt észlel, amennyiben ilyen nem jut tudomására további kötelezettsége e körben nincsen. Mivel a jelen esetben a Gazdasági Versenyhivatal eljárásának szükségességét is maga után vonó körülményt az alperesnek nemjutott tudomására, nem kellett jelzéssel élnie a Hivatal felé, ezzel összefüggésben pedig, indokolási kötelezettség sem terhelte. Erre tekintettel a Kbt. 158.§ (3) bekezdése sem sérült.
- [34] Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete valamennyi részében alaptalan volt, ezért a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [35] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 87. § (2) bekezdése szerint kötelezte a pereszes felperest az alperes perköltségének megfizetésére, melynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdésére figyelemmel állapította meg tekintettel az ügy

bonyolultságára, az írásbeli beadványok előterjesztésének munka- és időigényére, valamint arra, hogy az ügyben tárgyalás tartására nem került sor.

- [36] Az alperesi érdekelt perköltség igényt nem érvényesített, így arról a bíróságnak döntenie nem kellett.
- [37] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű 30 000 forint kereseti illetékek megfizetésére a bíróság a felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [38] Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése irányadó. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [39] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126. § (3) bekezdése és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. április 1.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
előadó bíró

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
bíró